

۱...اتفاق نامه دفاع و اهردی میان پاکستان و عربستان ...
 ۲...آیا آمریکا در مرزهای سایکس پیکو دست می برد؟ (بخش دوم: پروژه شام جدید)...
 ۳...وحدت حقیقی است اسلامی هرگز با سخنرانی و شعار به دست نمی آید...
 ۴...انتصابی کردن در برابر یهود، نه سرزمینی را آزاد می سازد و نمایی را تسکین می دارد...
 ۵...مبارزه خاموشی که مصر و اردن را به کشتن می دهد...

پیشوایی که هرگز به پیروانش دروغ نمی گوید

ای مسلمانان! یکی از اساسی‌ترین سوابق درک و آگاهی سیاسی آن است که داوری درباره امور و رفتارها را از مبنای عقیده اسلامی آغاز کنیم. مسلمان نباید درباره چیزی با فعلی حکم کند در حالی که آن حکم از چارچوب عقیده اسلامی دور باشد. نباید از یاد برد که «حل و هو دولتی» در حقیقت بهرسمیت شناختن رژیم یهودی و اعطای حقیقی به او در سرزمین مبارک است، و این از منظر شرع حرام است. فلسطین سرزمینی اسلامی است و هیچ مسلمانانی حق ندارند حدی از آن را واگذار کنند.

چهارشنبه ۹ ربیع الآخر ۱۴۴۷ هـ. ق، ۱۱ اکتبر ۲۰۲۵ م، ۹ مهر ۱۴۰۴ ش

سازمان ملل متحد و مسئله به رسمیت شناختن کشور فلسطین

سیاست‌های جهان گزارش دادند که ۱۵ کشور از میان ۱۹۰ عضو مجمع سازمان ملل متحد، فلسطین را به رسمیت شناختند. هرچند آمریکا، کانادا و ایتالیا و ۱۵ کشور دیگر همچنان از این اقدام سرباز زده‌اند. مجمع تازه که بر سر بیستمین شتابان، پس از شکست سازمان ملل در ۱۹۴۸ میلادی، برای میزبانی از نشست‌های فلسطین و اسرائیل در جریان بود، به فلسطین و اسرائیل از رخ می‌دهد که به یهودیان در سال ۱۹۴۸، سازمان فلسطین را به وجود آورد و رژیم صهیونی خود را بر آن بنا نداشت. رژیمی که آن زمان ۱۵ کشور جهان را در پذیرفته‌اند. در حالی که آمریکا و اتحاد شوروی بر سر پیرو شده‌اند. از تعیین کشورهایی بودند که با متعوضان یک دولت و سپس به عنوان عضو از سازمان ملل به رسمیت شناخته‌اند. چنین برخی کشورهای اسلامی، چون ترکیه و ایران پیش از انقلاب ۱۳۹۷، در سال ۱۹۴۸ به این روند پیوستند.

مرور نیز، وقتی بریتانیا فلسطین را در کنار رژیم یهود به رسمیت می‌شناسد، در حقیقت ریشه‌های نظامیاتی را محکمی می‌سازد که بر پایه‌اش این رژیم آغاز بنا شد؛ تا آنجا که به شکل‌گیری و شروع و گسترش آن سبب می‌شود. در حالی که فلسطین به عنوان یکی از سبب‌های اصلی در فرزندانی خویش را از دست داده و تفتیت زمین و خانه و فرزندان خویش را از دست داده

مسلمین آمریکا مبتی بر برای نادان به عضویت بلکه ایندانی مفت است؛ زیرا همینکه واشنگتن روی وجودیت فلسطین را پذیرفت، مسلم شیروانی امنیت برای مدور تصمیمهای راهزاور درباره حل نزاع میان و دولت خود راه خواهد شد؛ تزاری که تاکنون فقط در آتش‌پزی‌های مفت برای پیود و آمریکا مسلح دفاع سرزمین خود دنبال شده است. آمریکا هنوز دولت ژاپنیتی قشود خوارخانه به اندازه و خواست و پیش است و عدلی را این ندارد.

پس از قمار، برای شرافت کشورها به رسمیت ناختن فلسطین، شهادی این همدلی با مردمی به نظر آید که کراهه، آمریکا، سرپوک و امروز سلگشی تیره کرده است. اما باطن چیزی ز تحکیم میان تفلاکی قالنامه نیست؛ اشغالی که سرزمین را قشودش، تارینت صاحبانی اصلی این سرزمین در قالب وائین سازمان ملل بوده است و چه بهره‌برداری شهادت داده است از این شرایط نامعادل شرایطی را حال‌جایی سیاه و سمرگانه را در پوششی سفید پزینتی عرضه می‌کند. مردمی که تا دیروز تا گروهی اندیشه رژیم بود را یکسره نفی می‌کردند، هنوز خود را در قطعی می‌پندند که خواستار تشکیل دولت نیستند و بی‌روح‌اند؛ دولتی بی‌ساح و بی‌کرامت، به نهای در همتیاده با طرخی کفنداری پیشین، می‌چون آنچه زامتی در پیودت در امور طرشدنه بود. و شغال و فلسطین را تصمیم «سر افعی» ریتانیا آفراند شد و سپس با حمایت و پشتیبانی «سر اسید» و استبداد «فلسطین» در جانی آفروده شده، آنکه ریزش‌خاستن دولتی به نام فلسطین هرچند طو و سبک و مزیتان نامعول و باقی‌نشدنه است همان بیخ پایانی در باری ویرانگر استعمار بر پیکر سرزمین مقدس فلسطین است؛ و اگر بر این امر، استعمار وجودیت رژیم غاصب، همراه با تداوم سرکشی‌های اشغال ملعی را و کرانه خرابی را برابر دیدگان اینماید ایجاد «فلسطین» در جانی آفروده شده، آنکه در تشکیل دولت پیش از آنکه کام واقعی در مسیر عدالت باشد، شیبه به نمانی مضک است که مریدان و طمعان برای سرگرمی و خوشایند یابانشان در آمریکا و ریتانیا برپا کرده‌اند.

این حقیقت کامل مسئله فلسطین را یادآور شد؛ شکل اصلی در تأسیس دولتی برای مردم فلسطین نیست، بلکه بر اراضی اشغال شده در سال ۱۹۴۷، به بخشی آن، با حتی در بنیاد آن چنانکه کام تبلیغ می‌شود، نیست. مسئله از طریق ایجاد وجودیتی برای پیودیت است که از کشورهای گوناگون، خواه با میل و خواه به بیچار، گردانده‌شده بود؛ گردآوردن آنان در سرزمین فلسطین، پس از آنکه ریتانیا در پی فریادشی خلافت لمانی و در خلال چنانی اول بر آن منطقه نهادند، مردمان بومی را قتل‌عام و اوار ساخت و سپس وجودیتی را بر پایه همان غصب بنیان نهاد. باید یادآور شد که این سرزمین، زغار، بخشی از دولت...

دیگر بر هیچ‌کس پوشیده نیست که دولت چین بر همه‌ی جایگاه‌ارادگی در ترکستان شرقی دنبال می‌کند تا هویت مسلمانان ساکن آن دیار را صوّت کند، سرکوب و تعقیب زنان، منع پیشکش و آیین‌های دین‌شان، چادر کردن کودکان از خانواده‌ها به‌منظور شست‌وشو مغزی و تغذیه‌اندیشه آنان با فرهنگ لائیکس و اولم و حتی عقیصه‌ای دختران باایف از زاد و ولد نسل آینده مسلمان را مهار کند.

چین شمار فراوانی اردوگاه پناهنده ساخته تا هر مسلمان را برداشت کند، شکنجه‌ای دهد و او را دادر به رها کردن ایمان خویش سازد؛ اردوگاه‌هایی که در آن‌ها مغزها شسته می‌شود و ایدئولوژی حزب کمونیست به‌عنوان «فرهنگ» به‌سر زور تیر می‌گردد. در برابر این رفتارهای سرکوب‌گرانه و سیاست‌های وحشیانه که هدفی جز پاکسازی یک مردم از هستی‌شان ندارد، همواره تلاش استواید به‌عنوان «فرهنگ» ای بوده که حقیقت را بیان می‌دهد؛ به‌این سبب نمایش‌هایی مانند «ثبست پیشرفت حقوق بشر در شیچینگ» و برگزاری می‌کند تا جنایاتش را پاک‌سازی کند و با رویدادهای مغوری، چهره رشت خود را باز کند و نقض‌های حقوق بشر را شست‌وخوار نماید.

علاوه بر این، سال‌هاست یکن با برگزاری «میانگانه» (میراث فرهنگی ناملموس) کوشیده باشغال ترکستان شرقی را زیبا جلوه دهد و یکپارچه‌سازی سیاست «تأسیس ملی» که یکی از بزرگ‌نایات پاکسازی قومی را تشکیل می‌دهد، ادعا کند میراث جامع بومی مانند آیوهورا، و قزاق‌ها و قزقی‌ها جزئی از فرهنگ «چینی» است و بدست‌مخت تأثیر آن قرار گرفته است. این همان ماشین پروپاگانداست که می‌کوشد هویت‌های محلی را مصادره کند.

ای امت اسلام! چه هستید بر برابر آنچه بر فرزندان شما در ترکستان شرقی می‌رود؟ چرا این تحقیر و این سکوت؟ هرچند شما با وجود همه ظلم و ستم همچنان مقاومت می‌کنید؛ با ایفای راسخ پیکار می‌کنید و عزیز داد‌اند، هرچند قدرت‌های چینی آنها را خوار ساخته‌اند؛ پس چه انتظار دارید تا برای یارانشان بریزید؟ این کافران ستمگر اسلام تحقیده‌ها را در آیوهورا می‌ستیزند و برای محو پاکسازی آن در دل‌های آنان‌اند؛ اما آنان استقامت کرده‌اند و برادران دینی‌شان یاری می‌طلبند. پس شما مسلمانان را می‌کنید؟

ای عالمان مسلمان: برادران در ترکستان اعدام می‌شود تا دین از زبان او بازمانده شود؛ اینان هم‌علی‌اند که احکام را ترویج می‌کنند و دین را روشن می‌سازند؛ اما چینی می‌کوشد تا صدای آنان را خاموش کند؛ شما که هستید در رساندن پیام؟ آیا دربارۀ این جنگ خاموش بکن علی‌ه مسلمانان سخن گفتۀاید و آن را در مقابلۀ سفاکۀاید؟ آیا ما را از این جنایت آگاه کرده‌اید؟ آیا سپاهیا و لشکریان مسلمان را فراخواندید تا در مهار این نسل‌کشی شتاب بکنند؟

آنچه که در میان مسلمانان، دشمنان ما یک امت را در پیش چشم ما بیند و در سراسر بلاد اسلام با ما همچون دشمن رفتار می‌کنند: آن‌ها فرزندان ما را خوار می‌شمارند، به قتل می‌رسانند و در پی نابودی ما هستند. پس کی به تکان می‌آیید؟ کی خون در رگه‌هایمان می‌جوشد و یقین می‌کنید که این جنگ، جنگ بقاست؟ کی می‌فهمید که این نبرد میان دو ایدئولوژی و فرهنگ است؛ دو ایدئولوژی و فرهنگ، ما اسلامی، در برابر دو ایدئولوژی، و فرهنگ غربی آنان؟

ترامپ، حامی اصلی رژیم یهود در جنایات فجیعش در غزه و تمام فلسطین، نه تنها راه حلی را برای نابودی غزه ارائه می‌دهد، بلکه آن را بر جمعی از حاکمان در بلاد مسلمانان تحمیل می‌کند!

عالم گرانقدر عطاء بن خلیل ابو الرشته

[illegible]

و تقبشنیت و تحریکی ارتش بود... (الغریبه نه ۱۳۹۲/۹/۲۵)
 «... تمام مردم در هشتاد و سه هزار آتری از آریزای
 میوه صریح بود: «آری از طغیان برادر داد گفت: «دولت او
 خواهان آزادی زندان ۳۸ و گوانا ۳۸ در است. سپس
 بر تحریک بر تقبشنیت تأکید کرد که هلمی برای برای
 دادن به تقبشنیت است و بر تحریک... زرم بود مهمان
 شد. دولت آلتیس در دست داد هشتاد و یک و خود همان
 آلتیس... تاکنون مزدور کرده و از ترامپ و فرشی به دست
 آمدند. اما حق رفتن را می‌خواهد و او عرض کرد و به وضوح
 می‌گوید این کار را جز به جرات برای این نمی‌دهد، اما این
 خود این حق رفتن بود... (از برای برای دادن به گفت در غزه
 روی رهبری ترامپ حساب می‌کنیم... الجزیره ۲۰۲۰/۹/۲۵)»
 همچنین بر حسب آفرغان، این می‌شهر ترکیه که در این
 شرکت کرده بود، زرم صریح کرد: «این شهر بسیار

فندق و بیسپاس خبری در تاریخ ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۵، به نقل از وبسایت عبری «گیگار هشبات»، گزارش دادند که آیین سالانه بزرگداشت «هالولوا» (سالگرد) برای مرشد روحانی خاخام ربی حاییم بیتو که این هفته در شهر میوره برگزار شد، با حضور رسمی مسئولان مراکشی و مدهات نیز از اعضای جامعه یهودی از نقاط گوناگون جهان، امسال شامل نمایندگان نمازگاه‌های شد که خاخام برای سربازان ارتش اسرائیل و برای بازگشت همه اسرا در غزه «بمسرت و با سلامت» قرائت کرد.

[illegible]

پروژه «شام جدید» محور مطالعاتی بود که بانک جهانی در مارس ۱۳۹۴ تهیه کرد؛ نقاشی جغرافیایی که شام را به ۱۴ منطقه تقسیم کرد؛ ایران، از سوی زمین‌های فلسطینی دانسته و در برگیرنده ترکیب گسترده‌تری شد تا ترکیب و عراق تا مصر در پهنای کلی ۱/۲ میلیون کیلومتر مربع و با ذخیره انباشته بیش از یک چهارم میلیارد نفر. متن پیشنهادی بانک جهانی تصریح می‌کند که این طرح بر ظرفیت‌های نهفته منطقه در عمده‌های تجاری، اقتصادیک، تاریخی و خدمات است و نیز بر اشتراکات تاریخی و

